

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

syn til Forslaget om, at der skal ydes højere Tilskud i Tilfælde af Paalæg, nemlig 95 pCt. mod de sædvanlige 85 pCt., vil jeg mene, at en saadan Bestemmelse er uheldig, idet den vil medføre, at Kommunerne bliver interesserede i at skaffe sig det store Tilskud ved at udsætte Vejarbejdet, indtil det ender med et Paalæg fra Ministeriet, og alle vil formentlig med mig være enige i, at Paalæg bør være en Undtagelse.

Det ærede Medlem ønskede i § 17, Stk. 4, at indføje en Tidsfrist, som Amdsraadet maatte overholde med Hensyn til Godkendelsen af Projekter vedrørende sognekommunale Veje. Om en saadan Tidsfrist skal indføres, er jeg villig til at forhandle nærmere.

Med Hensyn til § 19 vil jeg gøre opmærksom paa, at Forslaget er ændret i Forhold til Kommissionsflertallets Forslag derved, at Ministeren for offentlige Arbejder ikke kan udfærdige Vejvedtægter uden efter Indstilling fra den paagældende Kommunalbestyrelse, hvilket vil sige, at Kommunalbestyrelsen skal være enig heri; derved er der formentlig taget fornødent Hensyn til Kommunernes Interesser.

Det ærede Medlems Forslag om i § 23, Stk. 2, at indføje Hjemmel for Opkrævning af Afgift til Vejen for Ret til Udstykning og Udkørsel til denne, det vil sige Façaderet, er et interessant Spørgsmaal, som jeg ikke paa indeværende Tidspunkt kan tage Stilling til, men som jeg vil finde rimeligt bliver behandlet i Udvalget.

I øvrigt maa hele Ekspropriationskapitlet formentlig underkastes en nøjere Prøvelse i Udvalget, saaledes at man kan opnaa en Ordning, hvorved saavel de rent lokale Interesser som de mere almene Interesser tilfredsstilles.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen ønskede videre, at Ministerens Beføjelse i § 25 om Udarbejdelse af en Vejplan burde begrænses ved en Bestemmelse om, at Ministeren kun kan benytte denne Ret efter Indstilling fra Vejnævnet. Jeg vil om dette Punkt gerne bemærke, at Vejplanen, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Vejlovsforslaget, kun skal være et Forslag til en planmæssig Udbygning af Landets Vejnet og vil blive udarbejdet i Samarbejde

med Kommunerne. Det vil derfor ikke være muligt paa dette Omraade at gaa Kommunernes Interesse for nær. Vejplanen er i og for sig kun en Administrationsforskrift, og det havde strengt taget ikke været nødvendigt at indarbejde den i Loven, da den lige saa godt kunde udarbejdes efter gældende Lov. Bestemmelsen maa derfor nærmest anses for et Paalæg over for Ministeren og ikke over for Kommunerne. At Planen skulde forelægges Vejnævnet, synes overflødig, idet denne som sagt tænkes udarbejdet efter Forhandling med Kommunerne. Hvis der i enkelte Tilfælde bliver Tale om Paalæg i Henhold til Vejplanen, vil dette ske i Medfør af Reglerne i §§ 15—18 og ikke i Henhold til § 25, saaledes at § 25 i Virkeligheden ikke giver nogen selvstændig Beføjelse for Ministeren.

Det ærede Medlems Ændringsforslag til § 29 tror jeg ikke man skal imødekomme, idet denne Paragraf kun er en Afskrift af § 7, Stk. 1 og 2, i Krydsningsloven og kan føres tilbage til den gamle Færdselslov af 1921, og saa vidt mig bekendt har Regelen ikke givet Anledning til Vanskeligheder.

Det ærede Medlems Frygt for Bestemmelsen i § 34 tror jeg er ubegrundet; der tales i denne Bestemmelse kun om, at Ministeren for offentlige Arbejder kan udfærdige almindelige Regler for Indretning af Gade- og Vejbelysning, men der er ikke i Bestemmelsen Hjemmel for Paalæg af nogen som helst Art, ej heller Mulighed for, at Ministeren kan træffe Bestemmelser om Udgifternes Fordeling. De paagældende Regler maa kun betragtes som tekniske Forskrifter for Belysningens Indretning, og der er ikke taget Stilling til, om Belysning skal finde Sted eller ej.

Jeg kan tilsige det ærede Medlems Ønske om en nærmere Undersøgelse af § 40 om Kommunalbestyrelsernes Overtagelse af bestaaende offentlige Stier min Støtte; jeg vil dog anse Regelen for at være meget rimelig.

Til det ærede Medlems Bemærkninger om Snekastningsloven vil jeg gerne sige, at de Bestemmelser i denne Lov, hvorom der ikke er Enighed, bør nøjere prøves i Udvalget for at søge at naa til et Resultat, der tilfredsstiller samtlige Parter.

Med Hensyn til det ærede Medlems